

Thinget, lykkedes det dog at dræbe den med 53 Stemmer mod 40. Da var det Meningen, det kan ikke negtes, at Kommunitetet derved vilde være blevet fjernet fra sit oprindelige Formaal og være kommet til at give Bidrag til andre Ting, som vi vel indrømme, være nødvendige, men som det dog ingenlunde var rigtigt, at Kommunitetet efter sit Formaal skulde udrede. Jeg tror altsaa ikke, at det er historisk begrundet at tage 400,000 Kr. i den Retning fra Statskassen; vil det være Medlem just have noget Historisk, saa maa det være Kommunitetet; men som sagt, det er kun ved en Bestemmelse i en enkelt Finantslovsbetænkning, at det er udtalt, og anderledes kunde det ikke udtales, ikke engang i en Lov i den Retning, at det er Mening, at Kommunitetet skulde udrede det. At vi, der vare imod, at Kommunitetet skulde udrede det, forandrede det, da vi bleve Flektal, vil det være Medlem dog vel finde ganske naturligt:

Goos: Jeg skal ikke forlange Diskussions-
nen, men kun sige, at jeg tror, at det er en Feiltagelse af den ærede sidste Raler; de 400,000 Kr. af Statskassen har jeg ikke refereret til det nye Hæveanlæg, men til Salget af den gamle Hæve, og der er det netop, at Statskassen har taget det Hele, medens Universitetet havde nogen Forudbetaling i en kongelig Resolution for, at det skulde have en Creditdel af den gamle Hæves Salgssum. Det er ogsaa bemærket i Ministeriets Forslag, at det er deraa, det begrundes. Jeg skal blot endnu bemærke til det, som min ærede Kollega for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) yttrede, hvis Udtalelser jeg forøvrigt fuldstændig kan slutte mig til, at, naar man ikke vil opretholde Universitetet som særlig Fond, saa forekommer det mig, at alle de Betragtninger, der ere anførte tidligere af ærede Medlemmer her i Salen mod at opretholde Universitetet, fuldstændig paa samme Maade maa passe paa Kommunitetet. Det er dog virkelig ogsaa et Statsmiemed, saasnart det er Statsmidler, der anvendes i et Viemed for Staten; det er klart.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sca venius): Jeg har jo tidligere haft Leilighed til at omtale dette Lovforslag, da jeg fremsatte det for det høie Thing, og jeg har egentlig ikke nogen stærk Opfordring efter den Diskussion, der er ført idag, til for Dieblikket at komme vidtløftig ind paa denne Sag. Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til, hvad der af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos) og Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) er udtalt til Forsvar for Lovforslaget, og jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger, som maatte dog maa siges at være nødvendige for min Stilling til Sagen. Naar der spørges, hvad der økonomisk set opnaas ved dette Lovforslag, saa

opnaas der virkelig een Ting, og det er en meget betydelig Ridsbesparelse for vore Forhandlinger hvert Aar; det har ogsaa sin økonomiske Betydning. Ærede Medlemmer ville erindre, at der hvert Aar under Finantslovens Behandling har været ført en vidtløftig Forhandling om Universitetets finansielle Stilling. Der er fra Ministeriets Side og fra den Side her i Salen, som slutter sig til Ministeriet, fremsført, hvad der kan fremsføres for at hævde, at det var af væsentlig Betydning for Universitetets Stilling, at dets Formue bevaredes, at den ikke opspistes. Naar man nu vil reducere dette til slet Intet, saa skal jeg ikke indlade mig herpaa. Det vil ikke kunne gennemføres. Det vil ikke kunne nytte Noget, at man siger: Hvad er her at strides om? Striden om denne Sag vil blive optagen, og den vil blive ført, indtil en Afgjørelse kommer. Om denne Afgjørelse bliver saaledes, som Regjeringen ønsker det, eller ikke, det kan man ikke vide, men at det ikke vil nytte være Modstandere af denne Sag at kaste den hen og sige: Al Gud, er det en Sag at strides om? det er sikkert. Dette Lovforslag kunne være Medlemmer forfaste, om de ville, strag, men dermed er Sagen ikke ført stort videre fra de Herrers Side, det veed de ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds lige saa godt som jeg. Det, der forlanges i Lovforslaget, er efter min Overbevisning, noget meget Væsentligt. Der forlanges en Restitution af den tidligere Tilstand, en Restitution af 400,000 Kr. fra Statskassen og 600,000 Kr. fra Kommunitetet, som det virkelig kun er min Skyldighed at fordre bevilget. Der forlanges endvidere af Kommunitetet, som det var sædvanligt indtil for et Par Aar siden, et Tilskud aarlig af 40,000 Kr. til Universitetet. Heller ikke dette synes mig at være ubilligt. Det er en gammel Afgift, som derved opretholdes, det er ikke noget Nyt. Endelig forlanges der — og jeg er enig med ærede Medlemmer i, at det er det Væsentligste — at der ved Lov bestemmes, at Universitetets Underbalance skal dækkes af Statskassen. Jeg tror ikke, at der kan være nogen juridisk Tvivl om, hvad der i dette Lovforslag menes med „Statskassen“, saa den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Srup) om, at Universitetets Kasse ogsaa var Statskasse, skal jeg lade ligge. Men er det dog ikke det Naturlige, maa det ikke siges at være det Selvsølgelige, just fordi Universitetet er og maa erkjendes at være et Statsinstitut, at Underbalancen dækkes af de almindelige Statsindtægter, naar disse ere tilstrækkelige? Det Samme er jo Tilfældet med andre Statsinstitutter hertilands, at deres Underbalance maa dækkes af Statskassen, eller om de ikke „maa“, saa bør de ialfald blive det. Naar der nu er sagt, at det er Noget, som ikke skulde være set før, at det er Noget, det ærede Thing ikke